

med den. Det er muligt, at det paa Papiret kunde synes temmelig ligegyldigt, om man kaldte begge Dele Landkat. eller om man kaldte den ene Landkat og den anden Ligningskat; men det er i sin praktiske Anvendelse ikke uden Forskel; thi Sagen dreier sig nemlig om 200,000 Skattebøger, i hvilke der vil blive at indføre dobbelte Skatter og foretage dobbelte Beregninger 2 Gange om Aaret, ligesom de derefter igjen ville være at indføre i Amtsforvalternes Hovedbøger. At sammendrage disse 2 Skatter til een, istedetfor at lade dem bestaae enhver for sig, vil saaledes forminde Arbeidet med 200,000 Beregninger 2 Gange om Aaret, hvilket er en Besparelse af Arbeidskraften, som jeg beider man vil tage i Betænkning, og som ikke er saa ubetydelig, som det maaskee kunde synes. Jeg vil derfor haabe, at Udvalget under alle Omstændigheder vil tage under nærmere Overveielse ved Sagens tredie Behandling, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt, selv fra Udvalgets Side, at sammenslage den nye Ligningskat med den ældre Landkat og kalde dem begge Landkat, i Modsatning til Gammelkatten efter Forordningen af 24de Juni 1840. Udvalgets Majoritet har ikke anseet det nødvendigt til det sammendragne Beløb af de ældre Skatter at føie et Beløb for Udgifter til Rigsdagen. Udvalget har i saa Henseende anført, at for iaar kom det ikke i Betragtning, da jo denne hele Sammenbringning af de ældre Skatter først kom til at træde i Kraft fra næste Aars Begyndelse, og, da det alligevel maatte antages, at man maatte gjøre Udveie til forskellige Summer, saa vilde man ogsaa nok kunne gjøre Udveie til at dække Rigsdagens Udgifter. Ogsaa her kan jeg ikke undlade at udtale min Frygt for, at man dog formeget stoler paa Fremtiden. - Jeg troer, at det er godt, at vi søge saa meget som muligt at afslutte med Fortiden, og, naar der af Regjeringen er begjert, at der til de ældre Ligningskatter skal føies et Beløb til Rigsdagens Udgifter, saa er det netop i Overensstemmelse med det Bestaaende. Som bekendt have nemlig Udgifterne til Stænderforsamlingerne hidtil været reparerede ifølge Normalreglementet i Gjennemsnit med 33,000 Rbd., det ene Aar med det andet, da der naturligviis var fassat mindre i det

Aar, naar der ingen Stænder vare sammen og mere i det Aar, naar Stænderne vare sammen. Nu er der af Regjeringen bestemt 90,000 Rbd. istedetfor 33,000 Rbd. Det er imidlertid Noget, jeg ganske skal overlade til det høitærede Things Bedømmelse, om man ved at afslutte med Fortiden, kun skal opføre de nyssævnte 33,000 Rbd., eller see hen til det factist Bestaaende og opføre det Beløb, som virkelig medgaaer til Rigsdagen, hvilket for det første Aar ansloges til 80 a 90,000 Rbd. Jeg troer, at det kun da kan siges, at man consequent har afsluttet med Fortiden, naar man overlader Regjeringen at lægge disse Udgifter til Rigsdagen til de øvrige specielle Ligningskatter, om hvis Dphævelse eller Sammenbringning der her er Spørgsmaal.

Ordføreren (Rothe): Jeg troer, det er rigtigst, allerede strax at gjøre nogle Bemærkninger ved det Foredrag, vi have hørt nylig af den høitærede Finantsminister, inden Forhandlingerne gaae videre; men jeg skal blot tillade mig, forinden jeg gaaer over til det, som jeg har at fremsætte, at gjøre opmærksom paa, at det ved en Forglemmelse er forsvundet at anføres i Udvalgets specielle Indstilling til § 1, at, naar det hedder i Udkastets § 1, at visse aarlige Ligninger „ bortfalde fra 1ste Januar 1850,“ saa skal dette, overeensstemmende med den Indstilling, som Udvalget har gjort i Slutningen, med Hensyn til den Tid, fra hvilken Loven, saafremt den finder Bifald, skal træde i Kraft, være at forandre til 1851. Dette er fuldkommen overeensstemmende med hvad der senere er udviklet i Betænkningen, men burde have været anført som et Indstillingspunkt under § 1, hvortil der imidlertid vil kunne tages det fornødne Hensyn ved Sagens 3die Behandling. Med Hensyn til det, som den ærede Finantsminister har anført, da han allerede ved sine Øtringer gjort det overflødig for mig paa Udvalgets Vegne at fremhæve de Hovedindvendinger, som vi havde at fremsætte mod det forelagte Lovforslag, forsaavidt som det gik ud paa, istedetfor endeel ældre Skatter, som foreslaaes ophævede, at sætte en ny Skat, hvis Beløb skal bestemmes ved den aarlige Finantslov; hvis jeg nemlig ret har op-